



Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 45/17

Λουξεμβούργο, 4 Μαΐου 2017

Απόφαση στην υπόθεση C-339/15
Luc Vanderborght

Δεν συμβιβάζεται με το δίκαιο της Ένωσης μια γενική και απόλυτη απαγόρευση οποιασδήποτε διαφήμισης για υπηρεσίες στοματικής υγειονομικής και οδοντιατρικής περίθαλψης

Οι σκοποί της προστασίας της δημόσιας υγείας και της αξιοπρέπειας του οδοντιατρικού επαγγέλματος δύνανται πάντως να δικαιολογήσουν περιορισμό των μορφών και της επιμέρους λεπτομερούς διαμόρφωσης των χρησιμοποιούμενων από τους οδοντιάτρους επικοινωνιακών εργαλείων

Ο L. Vanderborght, οδοντίατρος εγκατεστημένος στο Βέλγιο, προέβη σε διαφήμιση για υπηρεσίες οδοντιατρικής περίθαλψης. Μεταξύ 2003 και 2014, εγκατέστησε διαφημιστικό πλαίσιο με τρεις τυπωμένες όψεις, όπου αναγραφόταν το όνομά του, η ιδιότητά του ως οδοντιάτρου, η διεύθυνση του δικτυακού τόπου του και ο αριθμός κλήσης του ιατρείου του. Ακόμη, δημιούργησε δικτυακό τόπο με τον οποίο ενημέρωνε τους ασθενείς σχετικά με τα διάφορα είδη θεραπευτικών αγωγών που προσέφερε στο ιατρείο του. Τέλος, δημοσίευσε διαφημιστικές καταχωρίσεις σε τοπικές εφημερίδες.

Κατόπιν καταγγελίας που υπέβαλε ο Verbond der Vlaamse tandartsen, επαγγελματικός σύλλογος οδοντιάτρων, κινήθηκε ποινική δίωξη κατά του L. Vanderborght. Ειδικότερα, το βελγικό δίκαιο απαγορεύει απολύτως κάθε διαφήμιση υπηρεσιών στοματικής υγειονομικής και οδοντιατρικής περιθάλψεως και επιβάλλει απαιτήσεις διακριτικότητας τις οποίες πρέπει να πληροί η προοριζόμενη για το κοινό πινακίδα οδοντιατρείου.

Προς υπεράσπισή του, ο L. Vanderborght υποστηρίζει ότι οι επίμαχοι βελγικοί κανόνες αντιβαίνουν στο δίκαιο της Ένωσης, ιδίως στην οδηγία για το ηλεκτρονικό εμπόριο και στην ελεύθερη παροχή υπηρεσιών την οποία προβλέπει η Συνθήκη ΛΕΕ¹. Επιληφθέν της διαφοράς, το *Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg te Brussel, strafzaken* (ολλανδόφωνο πρωτοδικείο Βρυξελλών, ποινικό τμήμα) αποφάσισε να υποβάλει στο Δικαστήριο ερωτήματα επί του ζητήματος αυτού.

Στη σημερινή του απόφαση, το Δικαστήριο κρίνει ότι **η οδηγία για το ηλεκτρονικό εμπόριο αντιτίθεται σε νομοθεσία** η οποία, όπως η βελγική, απαγορεύει κάθε μορφή εμπορικής επικοινωνίας με ηλεκτρονικά μέσα σκοπούσας στην προώθηση υπηρεσιών στοματικής υγειονομικής και οδοντιατρικής περίθαλψης, περιλαμβανομένης της εμπορικής επικοινωνίας μέσω δικτυακού τόπου που έχει δημιουργηθεί από οδοντίατρο.

Το Δικαστήριο εκτιμά ειδικότερα ότι, ενώ το περιεχόμενο και η μορφή των εμπορικών επικοινωνιών μπορούν νομίμως να οριοθετούνται από επαγγελματικούς κανόνες, οι κανόνες αυτοί δεν μπορούν να ενέχουν γενική και απόλυτη απαγόρευση οποιασδήποτε μορφής διαδικτυακής διαφήμισης σκοπούσας στην προώθηση της δραστηριότητας ενός οδοντιάτρου.

Ακόμη, η ελεύθερη παροχή υπηρεσιών αντιτίθεται σε εθνική νομοθεσία η οποία απαγορεύει γενικώς και απολύτως κάθε διαφήμιση υπηρεσιών στοματικής υγειονομικής και οδοντιατρικής περίθαλψης.

¹ Άρθρο 56 ΣΛΕΕ· οδηγία 2000/31/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2000, για ορισμένες νομικές πτυχές των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, ιδίως του ηλεκτρονικού εμπορίου, στην εσωτερική αγορά («οδηγία για το ηλεκτρονικό εμπόριο») (ΕΕ 2000, L 178, σ. 1).

Συναφώς, το Δικαστήριο εκτιμά ότι η απαγόρευση της διαφήμισης ορισμένης δραστηριότητας είναι ικανή να περιορίσει τη δυνατότητα των προσώπων που ασκούν τη δραστηριότητα αυτή να γίνουν γνωστά στην εν δυνάμει πελατεία τους και να προωθήσουν τις υπηρεσίες τις οποίες προτίθενται να προσφέρουν στην πελατεία αυτή. Μια τέτοια απαγόρευση συνιστά κατά συνέπεια περιορισμό της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών.

Το Δικαστήριο δέχεται ότι οι σκοποί της επίμαχης νομοθεσίας, δηλαδή η προστασία της δημόσιας υγείας και της αξιοπρέπειας του οδοντιατρικού επαγγέλματος, συνιστούν επιτακτικούς λόγους γενικού συμφέροντος ικανούς να δικαιολογήσουν περιορισμό της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών. Ειδικότερα, η εντατική χρήση διαφημίσεων ή η επιλογή διαφημιστικών μηνυμάτων με επιθετικό χαρακτήρα, ή και δυνάμενων να παραπλανήσουν τους ασθενείς ως προς τις προσφερόμενες θεραπείες, είναι ικανή, σπιλώνοντας την εικόνα του οδοντιατρικού επαγγέλματος, αλλοιώνοντας τη σχέση μεταξύ των οδοντιάτρων και των ασθενών τους και διευκολύνοντας την πραγματοποίηση ακατάλληλων ή περιττών θεραπειών, να παραβιάσει την προστασία της υγείας και να προσβάλει την αξιοπρέπεια του οδοντιατρικού επαγγέλματος.

Πάντως, το Δικαστήριο εκτιμά ότι μια γενική και απόλυτη απαγόρευση κάθε διαφήμισης υπερβαίνει το μέτρο που είναι αναγκαίο για την επίτευξη των επιδιωκόμενων σκοπών. Οι σκοποί αυτοί θα μπορούσαν να επιτευχθούν με λιγότερο περιοριστικά μέτρα τα οποία θα οριοθετούσαν, κατά τρόπο ενδεχομένως στενό, τις μορφές και την επιμέρους λεπτομερή διαμόρφωση που μπορούν νομίμως να προσλάβουν τα χρησιμοποιούμενα από τους οδοντιάτρους επικοινωνιακά εργαλεία.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα να υποβάλουν στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσιεύσεώς της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582